

Once you
stop learning,
you start
dying

Albert Einstein

Column

Lifelong Learning

De Europese Unie riep 1996 uit tot het jaar van een leven lang leren. Permanente vorming, permanente educatie of levenslang bijleren is het voortdurend actualiseren van vakkennis in de snel evoluerende maatschappij (Wikipedia).

Ik las in het proefschrift van Rob Kok (VA en voorzitter NVVG) dat hij was begonnen met een MAVO advies en uiteindelijk promoveerde aan de universiteit. Ik zelf ben begonnen met een LBO advies en hoop in het voorjaar van 2023 ook te promoveren aan de universiteit. Zijn wij daarmee het prototype van een lifelong learning? Maar wat nou als je niet in staat bent om te leren of wat als er een mismatch ontstaat tussen opleiding en de vraag op de arbeidsmarkt. Op het nieuws hoorde ik dat inmiddels meer dan 50% van jongeren hoog opgeleid zijn, terwijl aan de ander kant er grote tekorten ontstaan aan mensen met een opleiding op LBO/MBO-niveau in de technische en verzorgen beroepen. Schieten we op deze manier ons doel niet voorbij?

Is lifelong learning niet veel meer dan alleen het schoolse leren en actualiseren van de vakkennis? Gaat het ook niet ook om je klanten kennen en leren van het "leven" of live events? De afgelopen weken kwamen we niet onder het nieuws over Queen Elisabeth haar dood uit. De gedachte ging bij mij daarbij terug naar de periode rond de dood van Diana, zo'n 25 jaar geleden, en hoe "The Royal Firm"

toen werd verguisd. The Firm, een bedrijf dus dat Britse Koningshuis, heeft zich met The Queen voorop de afgelopen jaren weten te ontwikkelen tot ongekende populariteit. Queen Elisabeth is daarmee toch ook een voorbeeld van life long learning door zich aan te passen aan de wensen van haar klanten.

Lifelong learning en in bredere zin het actualiseren van je (vak)kennis en het aanpassen aan wat de klant nodig heeft kan van groot belang zijn. Maar niet iedereen hoeft daarmee een academisch niveau te halen. Ook met het AWP willen we onze vakkennis actualiseren en hoewel het woord "academisering" in AWP zit hoeft niet iedereen te promoveren Ook als jullie als professionals (AD/VA) je (praktijk) kennis en vaardigheden delen en inbrengen in onderzoek uitgevoerd door anderen is er sprake van academisering. Uit de contacten in de spreekkamer of ander contact met onze klanten kun je enorm veel kennis halen. Vooral goed naar de klanten blijven luisteren en daarop acteren is van groot belang leren we uit de toeslagenaffaire. *Kor Brongers*

Verslag 30 juni 2022

Academiseringsmiddag AWP noord

Op deze tropische dag werd iedereen vriendelijk ontvangen door Jackeline en Thieme. In de fonteinpatio van het UMCG stond een lunch klaar voor de aanwezige onderzoekers van het UMCG en de managers en professionals van UWV Noord; Bezwaar en Beroep, Werkbedrijf en SMZ.

De rode zaal bracht welkome verkoeling. De ongeveer 70 aanwezigen werden op de hoogte gebracht van de mogelijkheid van kleinschalig onderzoek door Clare Luymes, landelijk coördinator van de academische werkplaatsen. Kleinschalig onderzoek duurt maximaal 1 jaar, is praktijkgericht, geeft vrijstelling van regulier werk en er is begeleiding bij het onderzoek. Dus meld je met een goed idee bij Clare Luymes, Jerry Spanjer of Femke Abma (f.i.abma@umcg.nl). Jerry (jerry.spanjer@uwv.nl) is de contactpersoon van AWP Noord.

Nikita Alexandrov, Joy van den Berg en Lysbeth Kuipers, allen aios (artsen in opleiding tot specialist) bij UWV, namen ons mee in de onderzoeken die zij gedaan voor de opleiding tot verzekeringsarts. Er werd leuk en vlot gepresenteerd en er werd open naar de inhoud van het vak van verzekeringsarts gekeken. Zo zijn er causale en finale manieren van beoordelen waardoor uitkomsten van va onderzoek kunnen verschillen, bijvoorbeeld in de urenbeperking. Dit vraagt om nader onderzoek en ankercauïstiek. Vragen hierover kunnen naar Jerry Spanjer.

Ook was er aandacht voor Long Covid. Een aangekondigde presentatie ging niet door, maar er was onderzoek naar ervaren belemmeringen bij Long Covid door Ellen Roukema (aios). Mensen die uitvallen met Long Covid komen vaak voor in de sectoren onderwijs en zorg. Zij ervaren veel beperkingen, vooral energetisch.

Na de pauze waren er workshop sessies waar waarbij Caroline Godfroy (aios) de beste korte pitch hield over haar workshop telefonische beoordelingen. Marleen Moerman (aios) gaf een workshop over het boeien van bijna afgestudeerde verzekeringsartsen. Ook was er een workshop door Patricia Ots (UMCG), zij ontwikkelde een predictietool voor arbeidsdeskundigen (te vinden op www.arbeidsdeskundigen.nl). Het AKC (arbeidsdeskundig kennis centrum) was aanwezig met een workshop over beeldbellen. Deze geslaagde middag werd afgesloten met een borrel waarbij veel toekomstplannen gesmeed werden. Een volgende keer horen we daar vast meer over.

Esther Salomons

NEWSFLASH

AKC begonnen werven AD

Het AKC is begonnen met het werven van AD, voor kleinschalig onderzoek. De AD kan onder begeleiding van een wetenschapper een kleinschalig onderzoek doen van maximaal 1 jaar.

Meer weten i.f.abma@umcg.nl of kor.brongers@uwv.nl

Betrekken van naasten bij arbeidsgerelateerde zorg door de arbeidsdeskundige

In haar promotieonderzoek onderzocht Nicole Snippen welke overtuigingen en gedragingen van naasten invloed hebben op werkuitkomsten van werkenden met een chronische ziekte. Met deze kennis ontwikkelde ze de e-learning cursus 'Het betrekken van naasten bij arbeidsre-integratie' en een bijbehorende gesprekstoel voor bedrijfs- en verzekeringsartsen.

Ondanks dat breed onderkend wordt dat naasten zoals partners, familieleden en vrienden invloed kunnen hebben op gezondheids- en werkuitkomsten van mensen met een chronische ziekte, ontbrak het onderwerp nagenoeg in het huidige (na)scholingsaanbod en in praktijkbeoefening. In de ontwikkelde e-learning cursus leren professionals hoe zij de invloed van naasten bij re-integratieprocessen kunnen verkennen en hoe ze hier tijdens de begeleiding op in kunnen spelen om de werkende beter te ondersteunen bij herstel en re-integratie. In het evaluatieonderzoek onder bedrijfs- en verzekeringsartsen vond Nicole positieve effecten op kennis, attitudes en eigen-effectiviteit ten aanzien van het betrekken van naasten bij arbeidsre-integratie. Ook bleek dat de cursus hun bewustzijn van de invloed van naasten heeft vergroot en hen heeft gemotiveerd om hier vaker aandacht aan te besteden in hun dagelijkse praktijk.

Doorontwikkeling en evaluatie

De e-learning cursus wordt nu met behulp van arbeidsdeskundigen uit verschillende werkgebieden aangepast om deze beter aan te laten sluiten bij de kennis, werkzaamheden en dagelijkse praktijk van arbeidsdeskundigen. Vervolgens wordt de e-learning cursus breed aangeboden aan arbeidsdeskundigen en met behulp van vragenlijsten geëvalueerd. Een deel van de arbeidsdeskundigen wordt een aantal maanden gevolgd om inzicht te krijgen in hoeverre zij de opgedane kennis, inzichten en beschikbare hulpmiddelen voor het betrekken van naasten toepassen in hun dagelijkse praktijk. Deze arbeidsdeskundigen vullen een extra vragenlijst in en nemen deel aan een intervisiebijeenkomst over wat er goed gaat bij de toepassing, waar zij tegenaan lopen en wat er verder nodig is om de vertaalslag te maken naar toepassing in de praktijk. (FA)

Voor vragen over deze projecten kan je contact opnemen met Nicole Snippen (n.c.snippen@umcg.nl).

NEWSFLASH Presentatie voor C-support

Ellen Roukema heeft haar onderzoek "Ervaren belemmeringen in het functioneren bij Post Covid Syndroom" afgerond en is bezig met het schrijven van het artikel. De resultaten heeft ze op 8 september gepresenteerd aan het bestuur van C-support, de patiëntenvereniging. (JS)

Fibromyalgie en Gezondheidsraad

Jerry Spanjer heeft onderzoek verricht en gepubliceerd over somatisch onverklaarde lichamelijke klachten (SOLK). Naar aanleiding daarvan is hij gevraagd deel te nemen aan een commissie van de Gezondheidsraad die advies moet uitbrengen over de stand en ontwikkelingen van de wetenschap omtrent fibromyalgie. De eerste bijeenkomsten zijn al geweest. (JS)

Twee jaar na ziekmelding **Kanker heeft een forse impact op de belastbaarheid voor werk**

Henk-Jan Boersema, junior onderzoeker verzekeringsarts bij KCVG, onderzocht eerder CBBS-registergegevens van eerste aanvragers van een WIA-uitkering op het voorkomen van beperkte duurbelastbaarheid en samenhangende factoren. In deze vervolgstudie onderzocht Henk-Jan welke impact de diagnose kanker heeft op het hebben van benutbare mogelijkheden en beperkte duurbelastbaarheid, en welke factoren daar mee samenhangen.

Bij 42.6% van de aanvragers met kanker werd geen benutbare mogelijkheden vastgesteld, bij aanvragers met alle ziektegroepen in 17.6% van de gevallen. 69.8% van de aanvragers met kanker en benutbare mogelijkheden en 39.4% van de aanvragers met alle ziekten en benutbare mogelijkheden, hadden een beperkte duurbelastbaarheid. Meer dan de helft van de mensen met beperkte duurbelastbaarheid en kanker kunnen tot 4 uur per dag werken en bijna een kwart tot 2 uur per dag. Aanvragers met hogere leeftijd, vrouwelijk geslacht (ten opzichte

van mannelijke) en met kankers van ademhalingsstelsel, huid en spijsverteringsstelsel (ten opzichte van andere kankers) hebben een hoger risico op geen benutbare mogelijkheden. Aanvragers met borstkanker en kankers van bloed/lymfe en zenuwstelsel hebben daarop een lager risico. Aanvragers met hogere leeftijd en vrouwelijk geslacht hebben daarnaast ook een hoger risico op beperkte duurbelastbaarheid, net als aanvragers met kanker van bloed/lymfe.

Deze uitkomsten laten zien dat onder WIA-aanvragers met de primaire diagnose kanker vaker geen benutbare mogelijkheden en een urenbeperking wordt vastgesteld in vergelijking met de totale groep aanvragers. Ook geven de uitkomsten inzicht welke WIA-aanvragers met kanker 'at risk' zijn voor geen benutbare mogelijkheden voor arbeid en beperkte duurbelastbaarheid.

De studie is gepubliceerd onder de titel 'Residual work capacity and (in)ability to work fulltime among a year cohort of cancer survivors who claim a disability benefit', in the Journal of Cancer Survivorship.

<https://doi.org/10.1007/s11764-01147-y> Henk-Jan Boersema

Eerste resultaten onderzoek **Taakdelegatie bij EZWB en EWT**

Taakdelegatie bij de beoordeling van belastbaarheid kent juridische en praktisch haken en ogen. Jerry Spanjer stelde een praktisch hanteerbaar en juridisch verantwoord protocol op en onderzocht het gebruik van dit protocol in de praktijk. Het onderzoek is afgerond. Hier de eerste resultaten.

In het protocol spreekt de SMV de klant en neemt een interview af volgens de BGI methode (vergelijkbaar met de BGB methode van de arts). Aansluitend 'loopt de verzekeringsarts in' en verricht een aanvullende medische anamnese en onderzoek. Het grootste deel van het gesprek en de verslaglegging wordt door de SMV gedaan. Uiteraard doet de verzekeringsarts de uiteindelijke oordeelsvorming en tekent als enige de rapportage.

Na een driedaagse training gingen vijf teams van VA-en en SMV-en gedurende een half jaar aan de slag met het

protocol. In totaal werden 163 beoordelingen verricht. Op een na alle deelnemers konden goed werken met het protocol en de arts was per casus gemiddeld één uur en een kwartier bezig. De klanttevredenheid was gemiddeld 8,8 op een tienpuntsschaal. De kwaliteit van de rapportages werd door adviseurs verzekeringsarts beoordeeld, waarbij het anamnese deel met een 'goed' werd beoordeeld en de beschouwing wisselend. Alle deelnemers waren tevreden over de samenwerking en adviseren landelijke invoering van het protocol. Een uitgebreid verslag kan je opvragen bij jerry.spanjer@uwv.nl.(JS)

Kor Brongers volgt Sandra Brouwer op in PAC

De programma adviescommissie (PAC) van het arbeidsdeskundig kenniscentrum (AKC) bestaat uit arbeidsdeskundigen, externe deskundigen van universiteiten, hogescholen en onderzoeksinstituten onder voorzitterschap van een onafhankelijke voorzitter. De PAC draagt verantwoordelijkheid voor het doorlopen van de kenniscyclus en het realiseren van de totale onderzoeksagenda. De Commissie geeft advies over welke kennisvragen onderzocht gaan worden, over de onderzoeksaanpak en over welke onderzoeksinstelling of onderzoeker het project gaat uitvoeren. Sandra Brouwer was de afgelopen ruim 10 jaar vanuit de wetenschappelijke geleding verbonden aan de PAC en Kor Brongers zal vanaf 01-01-2023 deze taak vanuit het UMCG van haar overnemen. (KAB)

Disability and Rehabilitation

Integrale aanpak bij arbeidsgehandicapten met multiproblematiek verdient nader onderzoek

Kor onderzocht de training en methode 'Systematisch Re-integratie gericht Handelen bij multiproblematiek (SRHm)' een methode voor arbeidsdeskundigen om hun cliënten met multiproblematiek te begeleiden bij terugkeer naar werk. Een effectstudie liet geen bewezen positief effect zien van de interventie uit de methode. Vervolgonderzoek in een procesevaluatie is nodig omdat de methode mogelijk niet modelgetrouw is toegepast.

Effectstudie

Kor deed een effectstudie naar de door hem en zijn team ontwikkelde methode en training in vergelijking met de reguliere dienstverlening door arbeidsdeskundigen van het WERKbedrijf aan hun cliënten. In totaal deden 40 arbeidsdeskundigen uit het hele land mee aan het onderzoek, 19 werden in de interventiegroep getraind in de aanpak (SRHm) en 21 zaten in de controlegroep. Om resultaten op cliënt niveau te kunnen meten leverden alle deelnemende arbeidsdeskundigen cliënten aan voor het onderzoek. Uiteindelijk deden er 110 klanten mee vanuit de controlegroep en 97 vanuit de interventiegroep. De gemiddelde leeftijd van de cliënten was 34 jaar, 53% was vrouw, 30% was laagopgeleid, 34% leefde alleen en 87% rapporteerde multiproblematiek.

Resultaten

'De primaire uitkomstmaten voor effect waren werkstatus (het hebben van betaald werk) en de mate van functioneren op verschillende leefdoelgebieden. De secundaire uitkomstmaten waren ervaren kwaliteit van leven, ervaren

gezondheid en mate van sociale steun. We vonden geen positief effect van SRHm op de uitkomstmaten, over de tijd bleken klanten in de controlegroep het zelfs vaker betaald werk te hebben.'

Lockin-effect

Het niet vinden van een positief effect zou een gevolg kunnen zijn van het zogenaamde lockin-effect, dat wil zeggen dat mensen doordat ze deelnemen aan een traject minder tijd hebben om werk te zoeken. Een ander verklaring kan zijn dat de interventie niet model getrouw is toegepast waardoor er ook geen effect kan worden gevonden. De procesevaluatie kan mogelijke verklaringen geven over de gevonden resultaten en zal binnenkort worden gepubliceerd.'

De wetenschappelijke publicatie is te vinden op:

<https://doi.org/10.1080/09638288.2022.2065543>

In AD Visie van juni/juli 2022 kunt u een Nederlandse samenvatting van het onderzoek lezen. (KAB)

Verminderd vaardig binnen sociale zekerheid

Sociale zekerheidssystemen zijn complex en belastend voor de arbeidsongeschikte werknemers die een uitkering moeten aanvragen. Dit blijkt ook uit de studie van Marco Boonstra, Femke Abma, Sandra Brouwer en collega's. Zij vonden dat ongeveer een derde van de 567 bevroegde WIA-WGA uitkeringsgerechtigden in het UWV klantpanel verminderde sociale zekerheidsvaardigheden heeft.

"Sociale zekerheidsvaardigheden" is een verzamelterm die de mate aangeeft waarin individuen informatie van het socialezekerheidsstelsel kunnen verkrijgen, begrijpen en toepassen, gerelateerd aan de begrijpelijkheid van de informatie zoals die door het systeem wordt aangeboden. Naast hoe vaak verminderde sociale zekerheidsvaardigheden voorkomen, toont de studie aan dat ze samenhangen met de sociale context. Gezien het relatief hoge percentage cliënten met verminderde sociale zekerheidsvaardigheden is het van belang dat de betrokken professionals zich gespreksstrategieën eigen maken die hierbij aansluiten. Het is bijvoorbeeld belangrijk dat zij cliënten met deze problematiek herkennen, in begrijpelijke taal informeren en het sociale netwerk betrekken. Marco

en zijn collega's bevelen trainingen aan die de benodigde competenties bij professionals ontwikkelen.

Het volledige artikel is terug te lezen via:

Boonstra, M.D., Abma, F.I., Wilming, L., Ståhl C, Karlsson EA, Brouwer S. Social Insurance Literacy of Dutch Workers Receiving Disability Benefits and its Associations with Socio-Economic Characteristics. J Occup Rehabil. 2022, <https://doi.org/10.1007/s10926-021-10018-3>

En een Nederlandse kortere versie is in het TBV verschenen: Boonstra, M.D., Abma, F.I., Wilming, L., Ståhl C, Karlsson EA, Brouwer S. Circa een derde van WIA-WGA-gerechtigden Verminderd vaardig binnen sociale zekerheid. TBV. Juli 2022 - nr. 5 - jaargang 30 (FA)

AWP noord in Zweden bij de Cochrane Insurance Medicine Field bijeenkomst

Vrijdag 16 september was de jaarlijkse bijeenkomst van de Cochrane Insurance Medicine field (CIM), dit jaar georganiseerd bij het Karolinska Instituut in Stockholm, Zweden. Femke Abma was er bij.

De belangrijkste taak van de CIM is communiceren tussen wetenschappers en mensen in het veld van de verzekeringsgeneeskunde. Dat gaat beide kanten op. Kennis uit de wetenschap, bijvoorbeeld uit de systematisch uitgevoerde Cochrane reviews, wordt vertaald naar de praktijk van de verzekeringsgeneeskunde, dit gebeurt onder andere met de zogenaamde 'Cochrane Corners' die in het TBV worden gepubliceerd. Maar ook wordt de input uit de praktijk meegenomen in de opzet en uitvoering van onderzoek, bijvoorbeeld door het ophalen van kennislacunes in het veld zodat we die onder de aandacht kunnen brengen van onderzoekers of ze zelf gaan onderzoeken. In de bijeenkomst op 16 september kwamen onderzoekers samen uit Zweden, Zwitserland, Noorwegen en Nederland, die zich allemaal bezighouden met onderzoek op het gebied

van de verzekeringsgeneeskunde. Femke Abma was hierbij aanwezig als onderzoeker van het UMCG, Kenniscentrum Verzekeringsgeneeskunde en lid van AWP noord. Zij heeft onder andere kennis gedeeld over het onderzoek naar sociale zekerheidsvaardigheden. (FA)

Publicaties

Het jaar is nog niet afgelopen en toch zijn er al vijf publicaties van verzekeringsartsen uit AWP Noord verschenen.

Urenbeperking bij chronische moeheid: argumenten voor en tegen

Altijd een moeilijke beoordeling: is er sprake van een urenbeperking bij chronische vermoeidheid zonder een duidelijk medische oorzaak? Lysbeth Kuipers durfde het aan dit onderwerp bij de kop te pakken middels een onderzoek, het onderzoek werd beloond met een publicatie in het maartnummer van het Tijdschrift voor Bedrijfs- en Verzekeringsgeneeskunde (TBV).

Haar onderzoeksvraag was:

“welke argumenten gebruiken verzekeringsartsen in de praktijk om wel of niet een urenbeperking te stellen bij chronische moeheid?” Ze onderzocht 78 dossiers met de diagnose chronische moeheid (voor de kenners: CAS-code A102 en N690) op de gebruikte argumenten in de beschouwing. Zowel voor als tegen een urenbeperkingen werd het meest gebruikt gemaakt van argumenten met betrekking op richtlijnen of het aanwezig zijn van medisch substraat. Als wel een urenbeperking werd gegeven gebruikte de arts vaker anamnestiche gegevens over het functioneren als argument. Opvallend: als geen urenbeperking werd gegeven stonden hiervoor in 40 procent van de dossiers geen argumenten. (JS)

Literatuuronderzoek naar beoordelen belastbaarheid bij CVS

Ook in het maartnummer van het TBV een literatuurstudie van Jerry Spanjer. Hij onderzocht wat in de Nederlands literatuur geschreven is over de beoordeling van belastbaarheid bij CVS.

Conclusie was dat cliënten met CVS problemen en willekeur ervaren met name bij de beoordeling van

Lysbeth Kuiper

Jerry Spanjer

Marlies Vrancken

Nikita Alexandrov

Marleen Moerman

urenbeperkingen. Bedrijfs- en verzekeringsartsen worstelen met de beoordeling van CVS. Binnen en tussen de beroepsgroepen worden de richtlijnen verschillend geïnterpreteerd. Duidelijk is dat niet gesteld kan worden dat ‘CVS nooit kan leiden tot een urenbeperking’. In de praktijk wordt in 56 procent van de WIA-beoordelingen een urenbeperking toegekend. (JS)

Tweederde van klanten krijgt toch IVA na bezwaar

Hoe vaak en op welke gronden krijgt een klant alsnog IVA na het aantekenen van bezwaar als er aanvankelijk WGA 80-100 is gesteld? Marlies Vrancken onderzocht het en publiceerde het in juli in het TBV.

Uit haar onderzoek blijkt dat van de bijna 5000 klanten die in 2018 en 2019 in het Noorden WGA 80-100 kregen er slechts 76 bezwaar aantekenden. Marlies onderzocht deze dossiers en in 68% daarvan werd alsnog IVA toegekend. Het verwachte effect van een behandeling op de belastbaarheid en het ziektebeloop spelen een centrale rol in de argumentatie van de prognose van de verzekeringsarts.

Conclusie is dat er weinig klanten in bezwaar gaan, maar als ze bezwaar aantekenen hebben ze grote kans op succes. (JS)

Ziekte of gedrag?

‘Ziekte of gedrag. Wat zijn de polisvoorwaarden?’ Een opiniërend artikel dit keer, weer eens wat anders dan ‘harde wetenschap’. Niet genoeg voor het felbegeerde mijlpaaltje maar wel een interessant artikel van Nikita Alexandrov in het septembernummer van TBV.

Nikita bespreekt in het artikel de

interdoktervariatie die lijkt te bestaan bij de beoordeling van ziekten die moeilijk te objectiveren zijn. Is nu de diagnose leidend of zijn het de belemmeringen die worden ervaren? Een vraag die al decennia bestaat. Hij pleit ervoor dat de politiek meer duidelijkheid schept in de polisvoorwaarden. Nikita is ook bezig dit onderwerp wetenschappelijk te onderzoeken. Wij zijn benieuwd naar zijn interviewartikel dat hij heeft ingediend bij een internationaal tijdschrift. (JS)

Boeiend

“Werven, binden en boeien” Dat is de strategie van UWV om het tekort aan verzekeringsartsen op te lossen. Maar hoe blijft de verzekeringsarts nu geboeid? Een boeiend artikel van Marleen Moerman in het septembernummer van TBV, een artikel dat nu eens niet over de vak inhoud gaat, maar over het behoud van artsen binnen onze organisatie.

Marleen vroeg aan 33 bijna afgestudeerde verzekeringsartsen wat ze belangrijk vinden in het werk en of dit ook gerealiseerd wordt in hun huidige functie. De meeste zaken die de artsen belangrijk vinden worden wel gerealiseerd. Echter ‘betrokken zijn bij belangrijke beslissingen’, ‘een goed inkomen verdienen’ en ‘een bijdrage leveren aan het creëren van iets waardevols’ worden bij UWV onvoldoende gerealiseerd. Belangrijke zaken die wel gerealiseerd worden zijn de goede verlofmogelijkheden, de regelmogelijkheden in werktijden en werken in teamverband met fijne collega's. (JS)

Even Voorstellen

Alice Langanga

Ik ben Alice Laganga, verzekeringsarts bij het UWV in Hengelo. Daarnaast ben ik op 1 november 2021 gestart met een promotietraject binnen het KCVG, bij de afdeling Gezondheidswetenschappen van het UMCG. Het betreft een DUO-traject dat ik samen uitvoer met Friso Muntinghe, arts bij Arbo Unie. Met ons onderzoek willen we meer inzicht krijgen in 'de rol van ziekte-overstijgende symptomen in verzuimbegeleiding, re-integratie en claimbeoordeling'.

Gebleken is dat naast ziekte-specifieke symptomen, ook ziekte-overstijgende symptomen van invloed zijn op het beloop van verzuim, re-integratie en arbeidsongeschiktheid. Ziekte-overstijgende symptomen zijn symptomen die niet gebonden zijn aan een specifieke ziekte, maar bij heel veel ziekten voorkomen, zoals vermoeidheid en pijn. In zowel de bedrijfs- als verzekeringsgeneeskundige praktijk wordt het belang van ziekte-overstijgende symptomen ruimschoots erkend. Desondanks worden ze niet structureel in kaart gebracht en meegenomen in de begeleiding en beoordeling van werknemers die langdurig verzuimen. Het monitoren van deze ziekte-overstijgende symptomen gedurende het verzuimproces biedt zowel handvatten voor het begeleidingstraject door de bedrijfsarts als voor de claimbeoordeling door de verzekeringsarts.

Het doel van dit onderzoek is om ziekte-overstijgende symptomen beter in te bedden in het bedrijfs- en verzekeringsgeneeskundig handelen, door te komen tot een structurele, gevalideerde en uniforme wijze waarop deze symptomen worden gemeten tijdens het verzuimproces.

Binnenkort ga ik starten met focusgroepen met bedrijfsartsen en verzekeringsartsen. Het doel van de focusgroepen is om per beroepsgroep de diepte in te gaan aan de hand van literatuur en praktijkkennis over de definitie van ziekte-overstijgende symptomen,

de symptomen die door de deelnemers als belangrijk worden gezien en hoe we deze het beste kunnen meten. Ook willen we beleidsadviseurs en experts raadplegen over het concretiseren van de randvoorwaarden om ziekte-overstijgende symptomen structureel te meten.

Colofon

Jaargang 7, nummer 12

Redactie

Femke Abma (FA), Kor Brongers (KAB), Jerry Spanjer (JS) en Kees Benus (KB).

Info en opmerkingen kees.benus@uwv.nl

